DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 listopada Nr. 32 Rok 1934.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

416.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 25 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej w sprawie przebywania wojennych okrętów państw obcych na obszarze wód Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o granicy morskiej Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 789) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje sprawy zatrzymania się, postoju lub przejazdu w czasie pokoju okrętów wojennych państw obcych na wodach wewnętrznych, terytorjalnych lub wodach pasa przyległego, na których w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o granicy morskiej Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 789) Rzeczpospolita Polska wykonywa prawa zwierzchnicze.

§ 2. (1) Zatrzymanie się (zakotwiczenie) i postój okrętów wojennych państw obcych na polskich wodach wewnętrznych lub terytorjalnych może nastąpić tylko za uprzednią zgodą Ministra Spraw Wojskowych, wyrażoną w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

(2) Przejście okrętu wojennego państwa obcego przez polskie wody terytorjalne lub wody pasa przyległego nie podlega ograniczeniom; na wodach terytorjalnych jednak łodzie podwodne państwa obcego mogą przechodzić tylko w stanie wynurzonym.

(3) Jeżeli okręt wojenny państwa obcego po przejściu polskich wód terytorjalnych zamierza przejść również przez polskie wody wewnętrzne, na przejście przez te wody wymagana jest zgoda ministrów, wymienionych w ust. 1. Jeżeli jednak potrzeba przejścia przez polskie wody wewnętrzne wyniknie nieoczekiwanie, może udzielić zezwolenia na przejście Dowódca Floty w Gdyni.

§ 3. (1) Postanowień § 2 ust. 1 i 3 nie stosuje się do:

a) okrętu wojennego państwa obcego, na którym znajduje się Głowa państwa obcego lub jego oficjalny przedstawiciel;

b) okrętów wojennych państwa obcego, stanowiących eskortę honorową okrętu, na którym znajduje się jedna z osób, wymienionych pod a);

c) okrętów wojennych obcego państwa, które znajdują się w niebezpieczeństwie lub potrzebują pomocy.

(2) Postanowień § 2 ust. 1 i 3 nie stosuje się również do przypadków zatrzymania się lub postoju okrętów wojennych państwa obcego, jeżeli z rządem tego państwa zostało zawarte w wymienionych sprawach szczególne porozumienie.

§ 4. (1) Zgoda ministrów, wymienionych w § 2 ust. 1 i 3, na zatrzymanie się, postój lub przejazd okrętu wojennego państwa obcego uprawnia do wykonywania takich tylko czynności, które pod względem technicznym są związane bezpośrednio i koniecznie z zatrzymaniem się, postojem lub przejazdem danego okrętu (czynności, uzasadnione warunkami nawigacyjnemi).

(2) Członkowie załogi okrętu wojennego państwa obcego oraz inne osoby, zaokrętowane na nim, mogą jednak w czasie zatrzymania się lub postoju, po uzyskaniu zezwolenia od Dowódcy Floty w Gdyni, opuścić okręt celem udania się na ląd i przebywania w obrębie portu przez czas zatrzymania się lub postoju, przyczem członkowie załogi mogą posiadać przy sobie broń boczną białą, należącą do ich przepisowego uzbrojenia.

§ 5. Zatrzymanie się, postój lub przejście wojennego okrętu państwa obcego nie uprawnia do wykonywania bez zgody właściwej władzy (§ 6) następujących czynności:

A. Na obszarze wód wewnętrznych i terytorjalnych:

a) ćwiczeń o charakterze wojskowym, jak: manewrowanie taktyczne, strzelanie artyleryjskie, strzelanie torpedowe, ćwiczenia podsłuchowe, desantowe i t. p., oraz ćwiczeń o charakterze wojskowym, wykonywanych przy współudziale wojennych statków powietrznych;

b) dokonywania jakichkolwiek pomiarów morza, poza sondowaniem, koniecznem

dla bezpieczeństwa nawigacji lub zakotwiczenia;

c) posługiwania się znajdującemi się na pokładzie okrętów wojennych płatowcami do lotów nad terytorjum polskiem lub nad polskiemi wodami wewnętrznemi albo terytorjalnemi;

d) użycia okrętowych urządzeń radjotelegranicznych na redzie portu polskiego lub w czasie postoju wewnątrz portu;

e) spuszczania na wodę w stanie uzbrojonym łodzi, znajdujących się na okręcie wojennym państwa obcego, lub lądowanie z bronią załóg tych okrętów;

f) ćwiczeń zanurzania łodzi podwodnych;

g) dokonywania jakichkolwiek zdjęć fotograficznych i filmowych polskich jednostek wojennych, portu i urządzeń portowych.

B. Na obszarze wód wewnętrznych, terytorjalnych oraz wód pasa przyległego:

h) ćwiczeń stawiana min;

i) trałowania.

§ 6. (1) Wykonanie czynności, określonych w § 5 lit. a), b), c), e), f), h), oraz i), może nastąpić tylko z mocy szczególnego zezwolenia, którego udziela Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

(2) Zezwolenia na wykonanie czynności, określonych w § 5 lit. d), g), udziela Dowódca Floty w Gdyni.

§ 7. (1) W przypadkach, gdy okręt wojenny lub zespół okrętów wojennych państwa obcego zatrzyma się na polskich wodach terytorjalnych lub wewnętrznych bez zgody, wymaganej w myśl § 2 ust. 1 i 3, Dowódca Floty w Gdyni wysyła na okręt flagowy zespołu oficera, który po ustaleniu przyczyn zatrzymania się zwraca uwagę dowódcy okrętu lub dowódcy zespołu okrętów, że znajduje się na polskich wodach terytorjalnych lub wewnętrznych, oraz wzywa go do opuszczenia tych wód natychmiast po ustaniu przyczyny, dla której zatrzymanie się nastąpiło.

(2) Dowódca Floty w Gdyni postępuje analogicznie, gdy okręt wojenny lub zespół okrętów wojennych państwa obcego wykonywa na polskich wodach terytorjalnych lub wewnętrznych czynności, nieuzasadnione warunkami nawigacyjnemi (§ 4 ust. 1), lub czynności, których wykonanie jest zabronione bez zgody władzy polskiej (§ 4 ust. 2 i § 5), wzywając dowódcę do zaniechania tych czynności.

§ 8. Okręty wojenne państwa obcego, które przebywają na obszarze wewnętrznych i terytorjalnych wód Państwa Polskiego, podlegaią wraz z całą załogą przepisom, dotyczącym policji portowej, spraw celnych, sanitarnych i komunikacyjnych, obowiązującym polskie okręty wojenne.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 listopada 1934 r. Nr. 99, poz. 904).

417.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 listopada 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na śledzie.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony towar, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego, podlega cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Cło zniżone w zł.
117 p. 1, uwaga 1b	Śledzie solone w półbeczkach od ½ beczki	8.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1934 r. do dnia 31 grudnia 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1934 r. Nr. 100, poz. 909).

418.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 listopada 1934 r.

w sprawie zmiany organizacji Izby Skarbowej I we Lwowie oraz Izby Skarbowej II we Lwowie.

Na podstawie art. 3 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Obszar terytorjalny województwa tarnopolskiego wyłącza się z okręgu administracyjne-

go Izby Skarbowej II we Lwowie i włącza się do okręgu administracyjnego Izby Skarbowej I we Lwowie.

§ 2.

Urzędy skarbowe oraz urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, istniejące na obszarze województwa tarnopolskiego, podporządkowuje się Izbie Skarbowej I we Lwowie.

§ 3.

Agendy poszczególnych wydziałów Izby Skarbowej II we Lwowie odnośnie wyłączonego obszaru województwa tarnopolskiego, przechodzą do odpowiednich wydziałów Izby Skarbowej I we Lwowie.

§ 4.

Siedzibę Izby Skarbowej II we Lwowie przenosi się do Stanisławowa. W związku z tem „Izba Skarbowa II we Lwowie" otrzymuje nazwę „Izba Skarbowa w Stanisławowie" zaś „Izba Skarbowa I we Lwowie" otrzymuje nazwę „Izba Skarbowa we Lwowie".

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

419.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 listopada 1934 r.

w sprawie udzielenia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu we Lwowie zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości w listach zastawnych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1934 r. o pierwszeństwie hipotecznem i konwersji zaległości od pożyczek instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 810) zezwalam Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu we Lwowie na konwersję zaległości w listach zastawnych.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 listopada 1934 r. Nr. 265, poz. 365).

420.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zmiany instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych.

§ 1. Instrukcja do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (sekretarjatów, komorników i kas) z dnia 28 stycznia 1933 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 3) ulega zmianom następującym:

1) W § 1 ustęp drugi uzupełnia się następującemi czterema zdaniami: „Art. 9, 19, 20, 22, 27, 29, 30, 31, 35, 102, 133 i 161 u. o. s. uległy z dniem 1 stycznia 1934 r. zmianom, wymienionym w art. 148 Prawa o notarjacie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 84, poz. 609). Art. 66, 71, 90, 91, 95, 105, 115, 116 i 120 u. o. s. uległy z dniem 1 lipca 1934 r. zmianom, wymienionym w art. XLVII Przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 82, poz. 599) oraz w art. XLVII Przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 503). Rozporządzenie wykonawcze do u. o. s. uległo zmianom, wymienionym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797). Rozporządzenie wykonawcze do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych uległo zmianom, wymienionym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 400).

2) W § 2 skreśla się punkty 1 c) i 1 d).

3) W § 3 ustęp pierwszy uzupełnia się następującem zdaniem drugiem: „Na mocy art. 177 u. o. s. przedłuża się termin, przewidziany w art. 59 (ustępie pierwszym) u. o. s. i zarządza się, że opłata stemplowa od postanowienia sądu o przybiciu na rzecz licytanta lub nadlicytanta (§ 2 punkt 1 a) ma być uiszczona w ciągu 3 tygodni od daty postanowienia o przybiciu".

W tymże § 3 skreśla się ustęp przedostatni oraz zdanie ostatnie ustępu ostatniego.

W § 5 skreśla się ustęp przedostatni.

4) Po § 11 umieszcza się tekst następujący:

§ 11a. Jeżeli licytacja nieruchomości (§ 2, punkt „1a" oraz §§ 5 i 6) odbędzie się nie później jak w dniu 31 grudnia 1934 r. lub jeżeli na ten okres przypadnie ostateczny termin licytacji, na którym zostało stwierdzone niedojście licytacji do skutku, uprawniające wierzyciela do objęcia nieruchomości na własność (§ 2, punkt „1b"), a nabywcą będzie osoba, wymieniona w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 754), która na danej nieruchomości miała prawo, zabezpieczone hipotecznie, to zamiast opłat w wysokości 4% i 1% wymienionych w §§ 5 i 6, wymierza się jednolicie 0,2%. Należy

więc zarówno w kolumnie 8 jako też w kolumnie 9 nakazu płatniczego wpisać kwoty, obliczone według stawki 0,2%. W przypadku licytacji (§ 2, punkt „1a") należy poniżej tekstu, wymieniającego opłatę w wysokości 0,2%, umieścić tekst następujący: „W razie przelewu prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, w ciągu 3 tygodni należy uiścić zamiast kwot wyżej wymienionych". Poniżej tego tekstu należy wypełnić kolumny 8 — 10 oraz 13 w sposób zwyczajny według reguł, podanych w §§ 5 i 6.

5) W § 15, w punkcie 1, wyraz „oraz" zostaje zastąpiony przecinkiem. Kropka, kończąca powołany punkt 1 zostaje zastąpiona tekstem następującym: „tudzież w art. 20 i 23 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wykupie przez dzierżawców gruntów, zajętych pod budynki oraz gruntów czynszowych w miastach i miasteczkach na obszarze Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 250)".

6) W § 15, w punkcie 2, wyrazy: „Na obszarze, wymienionym wyżej w punkcie 1, jak również w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie" zastępuje się wyrazami: „Na całym obszarze Państwa".

7) W § 15, w punkcie 4, wyrazy „Poznaniu i Toruniu" zastępuje się wyrazami „i Poznaniu (tylko w obrębie b. dzielnicy pruskiej)".

8) W § 15 umieszcza się następujący nowy ustęp jako przedostatni: „W okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu (tylko w obrębie b. dzielnicy pruskiej) sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu odpis postanowienia sądu, przewidzianego w art. 19 i 23 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 267)".

9) W § 15 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie: „Dalszy przepis, odnoszący się do współdziałania z władzami skarbowemi przy wymiarze opłat stemplowych, a dotyczący sekretarjatów sądowych na obszarze Sądu Apelacyjnego w Poznaniu (tylko w obrębie b. dzielnicy pruskiej) oraz Sądu Okręgowego w Katowicach, zawiera § 38.

10) §§ 24—27, 30—32 i 39 skreśla się.

11) Nagłówek części piątej otrzymuje brzmienie następujące: „Przepisy szczególne dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki".

12) W § 29 skreśla się punkt a): następne trzy punkty otrzymują oznaczenie: a), b), c).

W tymże paragrafie, w ustępie ostatnim, wyrazy: „W przypadkach, wymienionych pod b), c), oraz w tych przypadkach, wymienionych pod a), w których akt sądowy stwierdza umowę o nabycie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych" zostają zastąpione wyrazami: „W przypadkach, wymienionych pod a), b)".

13) W § 36 skreśla się wyrazy: „jak również w przypadku, przewidzianym w zdaniu drugiem §-u 31".

14) § 38 otrzymuje brzmienie: „W przypadkach, wymienionych w § 36, sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu w sposób, wskazany w § 17, uwierzytelniony odpis dokumentu, podlegającego opłacie stemplowej".

15) We wzorze 1, w ustępie przedostatnim, wyrazy: „od dnia licytacji" zostają zastąpione wyrazami: „od daty postanowienia o przybiciu".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. Urzędowego Min. Sprawiedliwości z dn. 1 października 1934 r. Nr. 19).

421.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 listopada 1934 r.

w sprawie przyznania związkom spółdzielni prawa dokonywania rewizji.

Na podstawie art. 68 ust. 6 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) podaje do wiadomości, iż prawo rewizji spółdzielni uzyskały następujące związki:

I. Na okres od dnia 10 listopada do 31 grudnia 1934 r. w dotychczasowym zakresie działania:

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Warszawie,
2. Patronat Spółdzielni Rolniczych we Lwowie,
3. Związek Spółek Rolniczych w Cieszynie,
4. Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Raiffeisena - Stefczyka w Katowicach,
5. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Toruniu,
6. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu,
7. Związek Spółdzielni Polskich w Warszawie,
8. Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie,
9. Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie,
10. Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie,
11. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano - Mieszkaniowych w Polsce,
12. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie,

13. Związek Rewizyjny Ruskich Spółdzielni we Lwowie,
14. Związek Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie,
15. Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie,
16. Związek Spółek Niemieckich w Polsce, z siedzibą w Łodzi,
17. Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce, z siedzibą w Poznaniu,
18. Związek Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce, z siedzibą we Lwowie,
19. Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu.

II. Na okres od 1 stycznia do 31 marca 1935 r.

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Warszawie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo - pożyczkowych rolniczych (typ 5),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
spólnot rolnych (typ 15).

2. Patronat Spółdzielni Rolniczych we Lwowie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
spólnot rolnych (typ 15).

3. Związek Spółek Rolniczych w Cieszynie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
spólnot rolnych (typ 15).

4. Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Raiffeisena - Stefczyka w Katowicach

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
spólnot rolnych (typ 15).

5. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Toruniu

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
spólnot rolnych (typ 15).

6. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
rzemieślniczych (typ 13),
spólnot rolnych (typ 15).

7. Związek Spółdzielni Polskich w Warszawie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
rzemieślniczych (typ 13),

8. Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
rzemieślniczych (typ 13),

9. Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie

na dotychczasowym obszarze działania dla spółdzielni:
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8).

10. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Mieszkaniowo - Budowlanych w Polsce, z siedzibą w Warszawie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni:
oszczędnościowo - pożyczkowych, urzędniczych i pracowniczych (typ 6),
mieszkaniowych i budowlano - mieszkaniowych (typ 2),
pracy (typ 15).

11. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie

na obszarze województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego dla następujących typów spółdzielni ukraińskich:
spożywców (typ 1),
wspólnego zaspakajania różnych potrzeb (typ 3),
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
oszczędnościowo - pożyczkowych różnych (typ 7),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
rzemieślniczych (typ 13),
wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
pracy (typ 15),
przemysłowych (typ 16),
handlowych (typ 17),
różnych przedsiębiorców (typ 18).

12. Związek Rewizyjny Ruskich Spółdzielni we Lwowie

na obszarze województw lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego dla następujących typów spółdzielni ruskich:
spożywców (typ 1),
wspólnego zaspakajania różnych potrzeb (typ 3),
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
oszczędnościowo-pożyczkowych rolniczych (typ 5),
oszczędnościowo - pożyczkowych różnych (typ 7),
zakupu i zbytu ogólnych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
rzemieślniczych (typ 13),
wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
pracy (typ 15),
przemysłowych (typ 16),
handlowych (typ 17),
różnych przedsiębiorców (typ 18).

13. Związek Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów spółdzielni żydowskich:
kredytowych powszechnych (typ 4),
kredytowych różnych (typ 7),
rolniczo-handlowych (typ 8),
rzemieślniczych (typ 13),
przemysłowych (typ 16),
handlowych (typ 17),
różnych przedsiębiorców (typ 18).

14. Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie

na dotychczasowym obszarze działania dla następujących typów żydowskich spółdzielni:
oszczędnościowo-pożyczkowych powszechnych (typ 4),
oszczędnościowo - pożyczkowych różnych (typ 7),
rzemieślniczych (typ 13),
przemysłowych (typ 16),
handlowych (typ 17),
różnych przedsiębiorców (typ 18).

15. Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce, z siedzibą w Poznaniu

na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego, śląskiego, warszawskiego i łódzkiego dla następujących typów niemieckich spółdzielni:
spożywców (typ 1),
wspólnego zaspakajania potrzeb (typ 3),
kredytowych powszechnych (typ 4),
kredytowych różnych (typ 7),
rzemieślniczych (typ 13),
wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),
pracy (typ 15),
przemysłowych (typ 16),
handlowych (typ 17),
różnych przedsiębiorców (typ 18).
na obszarze tychże województw prócz pomorskiego dla następujących typów niemieckich spółdzielni:
kredytowych rolniczych (typ 5),
rolniczo - handlowych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11),
rolniczych pomocniczych (typ 12),
na obszarze województw poznańskiego i śląskiego dla niemieckich spółdzielni:
mleczarskich (typ 10).

16. Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu

na obszarze województwa pomorskiego dla następujących typów niemieckich spółdzielni:
kredytowych powszechnych (typ 4),
kredytowych rolniczych (typ 5),
kredytowych różnych (typ 7),
rolniczo - handlowych (typ 8),
zakupu i zbytu specjalnych (typ 9),
mleczarskich (typ 10),
innych przetwórczych rolniczych (typ 11)
rolniczych pomocniczych (typ 12).

III. Na okres od 1 stycznia 1935 r. do 30 czerwca 1935 r.

Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej, z siedzibą w Warszawie

na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej dla następujących typów spółdzielni:
spożywców (typ 1),

wspólnego zaspakajania innych potrzeb oraz wzajemnej pomocy (typ 3),

wytwórczych robotników i chałupników (typ 14),

pracy (typ 15).

Podane w niniejszem obwieszczeniu typy spółdzielni odpowiadają klasyfikacji spółdzielni, uchwalonej przez Państwową Radę Spółdzielczą w dniu 20 czerwca 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 listopada 1934 r. Nr. 263, poz. 357).

422.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1934 roku.

12 000 dolarów

682 785

po 3 000 dolarów

533 791 1 176 584

po 1 000 dolarów

281 966 361 198 652 291 773 183 852 410
1 106 762 1 227 922

po 500 dolarów

247 077	721 510	1 067 775	1 175 534	1 206 805
624 486	723 830	1 141 873	1 181 296	1 376 966

po 100 dolarów

17 547	320 552	579 412	885 419	1 254 661
39 483	322 713	590 751	949 649	1 256 748
44 210	343 750	620 185	963 658	1 260 790
50 219	346 409	622 022	973 559	1 270 838
65 831	422 753	669 698	980 840	1 298 121
85 891	432 048	677 374	999 363	1 298 675
91 483	442 259	711 982	1 024 537	1 318 461
108 496	445 024	715 390	1 037 254	1 330 188
119 602	454 663	741 656	1 047 534	1 341 030
126 598	489 955	751 062	1 065 413	1 341 583
135 995	493 194	821 396	1 085 104	1 349 725
176 847	499 253	830 802	1 094 635	1 352 661
277 540	499 906	848 419	1 104 368	1 470 361
303 744	556 591	849 290	1 124 272	1 472 682
309 682	563 984	867 372	1 227 427	1 488 070

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37 500 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski*

423.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 2 listopada 1934 roku.

250 000 zł

793 931

50 000 zł

695 135

po 10 000 zł

24 083	140 543	393 264	821 425	949 421
122 326	353 105	471 859	921 538	981 934

po 1 000 zł

5 236	163 477	346 883	595 204	860 006
33 322	163 818	361 841	611 489	868 169
35 386	170 777	369 791	616 977	873 833
47 327	173 993	405 128	634 360	880 254
49 243	179 137	429 120	640 397	883 937
54 519	199 747	451 223	655 800	900 293
80 350	218 721	452 874	663 031	902 962
85 026	220 720	467 900	675 679	904 507
85 663	222 763	478 663	677 625	906 262
108 743	234 519	492 056	687 269	910 937
110 839	241 883	499 383	755 257	918 672
112 583	255 920	526 362	777 566	919 157
115 041	256 269	538 028	803 321	920 419
122 072	262 920	539 071	829 573	933 716
123 017	282 298	560 854	832 463	947 285
125 606	288 073	564 991	833 858	969 617
139 140	297 256	573 751	835 037	976 900
154 113	297 318	579 459	837 094	978 840
159 514	319 745	582 620	842 343	987 438
162 260	329 928	594 651	845 149	993 123

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500 000 zł w zł.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski*

424.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

o zatwierdzeniu prawa rewidentów związków rewizyjnych do przeprowadzania rewizyj w spółdzielniach.

Lista 2.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewiden-

tów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizyj w następujących związkach:

I. W Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu:

1. Nowakowski Adam,
2. Szałkowski Lucjan,
3. Preibisz Stefan,
4. Koźlik Roman,
5. Lipowicz Roman.

II. W Związku Spółdzielni Polskich w Warszawie.

1. Dąbrowski Zygmunt,
2. Dyszlonek Ludwik,
3. Gadomski Wacław,
4. Mazurkiewicz Władysław Ludwik,
5. Peczlewicz Witold,
6. Smolikowski Eugenjusz,

na okres do dnia 31 grudnia 1934 roku:

7. Wowk Michał Stefan,
8. Zawada Leon,
9. Winiarski Tadeusz.

III. W Związku Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie:

na okres do dnia 28 lutego 1935 roku:

1. Jenner Władysław,
2. Popławski Michał,
3. Poznański Włodzimierz.

IV. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Kółek Rolniczych, Kraków:

1. Wiszniewski Witold,
2. Dębski Jan.

V. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych w Warszawie:

1. Załuski Piotr Paweł,
2. Zakrzewski Tadeusz,
3. Tomczykowski Bolesław,
4. Witwicki Wiktor,
5. Czachyra Adam,
6. Kański Edward,
7. Hajkowski Franciszek,
8. Kokociński Antoni,
9. Poncet Stanisław,
10. Tawrel Paweł.

VI. W Patronacie Spółdzielni Rolniczych we Lwowie:

1. Poznański Antoni,
2. Bogdanowicz Eugenjusz,
3. Składzień Józef,
4. Kania Jan,
5. Buzdygan Jan,
6. Chmiołek Marjan,
7. Kałuski Jerzy,
8. Kruczkowski Seweryn,

na okres do dn. 28 lutego 1935 r.:

9. Fostakowski Jan,
10. Marynowski Stanisław,
11. Śliwiński Jan,
12. Szwed Jan,
13. Pietraka Kazimierz.

VII. W Związku Rewizyjnym Polskich Spółdzielni Raiffeisena-Stefczyka — Katowice:

1. Krzemiński Henryk.

VIII. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Rolniczych Toruń:

na okres do dnia 28 lutego 1935 r.

1. Bielecki Jan.

IX. W Związku Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej „Społem" Warszawa:

1. Dippel Stanisław,
2. Binder Stefan Tadeusz,
3. Firla Władysław Stanisław,
4. Poźniak Tadeusz.

X. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Wojskowych w Warszawie:

1. Inlender Henryk.

XI. W Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie:

1. Łucki Ostap,
2. Filipowicz Jan,
3. Lewicki Roman,
4. Aleksandrowicz Demid.

XII. W Związku Rewizyjnym Ruskich Spółdzielni we Lwowie:

1. Hanasiewicz Kornel,
2. Pleszkiewicz Jerzy.

XIII. W Związku Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce, Warszawa:

1. Goldfarb Mordko,
2. Szoskies Hajkiel,
3. Richter Mojżesz,
4. Pollner Majer.

XIV. W Związku Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce, Warszawa:

1. Ekerman Ajzyk Ber.

XV. W Związku Spółdzielni Niemieckich w Polsce, Poznań:

1. Steuck Rudolf,
2. Dr. Swart Friedrich,
3. Boehmer Hugo,
4. Müller Friedrich,
5. Tögel Karol.

XVI. W Związku Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce, Lwów:

1. Bolek Rudolf.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

Warszawa, dn. 20 listopada 1934 r.

425.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

w sprawie regulaminu Rady Spółdzielczej.

(Uchwała Rady Spółdzielczej z dn. 31 października 1934 r.).

§ 1. Posiedzenia Rady Spółdzielczej odbywają się w Warszawie. Zwołuje je Przewodniczący w miarę potrzeby, conajmniej jednak 2 razy do roku, a to:

1) w marcu — celem ustalenia planu rewizji w spółdzielniach (art. 60 ustawy o spółdzielniach), oraz planu działalności Rady Spółdzielczej,

2) we wrześniu — celem przyjęcia sprawozdania z zamknięcia rachunkowego Funduszu Rady Spółdzielczej i ustalenia budżetu na przyszły okres budżetowy (art. 119 ustawy o spółdzielniach).

§ 2. Przewodniczący winien również zwołać posiedzenie na żądanie conajmniej ¼ części członków Rady, wyrażone na piśmie, złożonem na jego ręce i zawierającem cel posiedzenia oraz uzasadnienie żądania. W tym przypadku posiedzenie winno być zwołane w taki sposób, ażeby mogło się odbyć w ciągu 4-rech tygodni od dnia otrzymania żądania.

§ 3. Zwoływanie posiedzeń uskutecznia się zapomocą imiennych zawiadomień, rozsyłanych do członków Rady pod wskazanemi przez nich adresami, conajmniej na 2 tygodnie przed terminem posiedzenia, z wymienieniem dnia, miejsca i godziny rozpoczęcia posiedzenia oraz z podaniem porządku obrad i treści przygotowanych wniosków.

§ 4. Każdy członek Rady ma prawo zgłaszać na piśmie wnioski na posiedzenia Rady. Wniosek taki winien być zamieszczony na porządku obrad, o ile zgłoszony został conajmniej na tydzień przed terminem posiedzenia.

§ 5. Do ważności posiedzenia potrzeba, aby wszyscy członkowie Rady zostali zawiadomieni o niem, a conajmniej połowa była obecna na posiedzeniu (art. 120 ustawy o spółdzielniach).

§ 6. Uchwały mogą zapadać tylko w sprawach, objętych porządkiem obrad. Prócz tego Rada może rozstrzygnąć sprawy, zgłoszone bądź po terminie, wskazanym w § 4, bądź na samem posiedzeniu, o ile obecni wyrażą na to zgodę.

§ 7. Przeciwko uchwale Rady każdy jej członek może zgłosić sprzeciw i żądać wciągnięcia go do protokułu. Uchwała, co do której zgłoszono sprzeciw z powodu jej niezgodności z prawem, o ile sprzeciw taki zgłoszony został na piśmie wraz z odpowiedniem uzasadnieniem, winna być przedstawiona do rozstrzygnięcia Ministrowi Skarbu. Przewodniczący Rady może przedstawić do rozstrzygnięcia Ministrowi Skarbu każdą uchwałę Rady, niezgodną z prawem chociażby sprzeciwu do protokułu nie zgłosił.

§ 8. Protokuły posiedzeń Rady Spółdzielczej prowadzi sekretarz Biura Rady, wyznaczony przez Przewodniczącego Rady.

W protokule z posiedzenia należy wymienić członków Rady, obecnych na posiedzeniu, jak również zaznaczyć, którzy członkowie nie wzięli udziału w posiedzeniu, i czy nieobecność swą usprawiedliwili przyczynami, uznanemi przez Radę za wystarczające. Do protokułu należy wciągnąć również zgłoszone przez członków Rady sprzeciwy (§ 7). Protokuł winien być przyjęty na następnem posiedzeniu przed rozpoczęciem obrad i podpisany przez Przewodniczącego, conajmniej 2-ch członków Rady oraz sekretarza.

§ 9. Rada Spółdzielcza może wyłaniać z pośród siebie bądź stałe, bądź czasowe komisje dla przygotowania pewnych spraw, powierzonych im przez Radę. Do składu każdej komisji Rada może powoływać również zastępców.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

426.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 listopada 1934 r.

L. D. V. 39689/5/34

w sprawie opłat stemplowych od podań, wnoszonych przez przedstawicielstwa państw obcych.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarji Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Postanowienia okólnika z dnia 4 lutego 1930 r. L. D. V. 1168/6/29, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z r. 1930 w Nr. 6 po poz. 97, o ile dotyczą konsulatów, mają zastosowanie również do przedstawicielstw dyplomatycznych.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

427.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 listopada 1934 r.

L. D. V. 39688/4/34

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1935.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1935, poleca się Izbom Skarbowym (Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu), aby niezwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia podały do wiadomości płatnikom państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 27 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 716) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klas miejscowości z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 181 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346).

Nakład obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były zaopatrzone w odpowiednią ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryją Izby Skarbowe z przyznanych na ten cel kredytów.

Podwładnym urzędom skarbowym, względnie — w wypadku wykorzystania przez PP. Dyrektorów Izb Skarbowych uprawnienia przewidzianego w § 3 art. 11 Ordynacji Podatkowej — odnośnym urzędom gminnym lub instytucjom należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1935, mające przedewszystkiem na celu utworzenie pomocniczych kas i zapewnienie płatnikom należytej obsługi.

W szczególności winny Izby Skarbowe czuwać nad tem, aby urzędnicy, przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw przemysłowych, byli dokładnie zaznajomieni z odnośnemi przepisami ustawowemi, aby należycie cenzurowali podaną przez płatnika treść deklaracji, t. j., czy zawiera ona istotne cechy przedsiębiorstwa dla właściwego zaklasyfikowania go do odpowiedniej kategorji świadectw przemysłowych oraz, czy zażądana w deklaracji kategorja świadectwa odpowiada cechom podanym w tejże deklaracji a nadto, aby w wypadkach, gdy płatnik — wbrew udzielonym mu przez urzędnika wyjaśnieniom — zażąda świadectwa niższej kategorji, nie czynili mu utrudnień w nabyciu żądanego świadectwa, a jedynie zamieścili o tem w deklaracji odpowiednią adnotację, którą płatnik winien poświadczyć własnoręcznym podpisem. Natomiast, jeżeli płatnik zażąda wydania mu świadectwa przemysłowego niższej kategorji, lecz w granicach przyznanych ulg generalnych lub indywidualnych, wówczas urzędnik cenzurujący deklarację, powinien sprawdzić, czy płatnik posiada prawo do ulgowego świadectwa i następnie umieścić pieczątkę treści następującej: „Wydane świadectwo jest właściwe ze względu na postanowienie p. . . . . okólnika - reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia . . . . L. . . . .“ i swój podpis.

Płatnicy mają prawo nabywania świadectw przemysłowych za pośrednictwem pełnomocników, przyczem płatnik może udzielić pełnomocnictwa bezpośrednio na deklaracji przedkładanej przy nabywaniu swiadectwa przemysłowego.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 42 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę.

Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 września 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884);

2) dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 43 cytowanej ustawy o podatku przemysłowym, należy również pobrać na całym obszarze Państwa w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 771) reguluje sprawę dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 43 ustawy pod lit. a). Instrukcja w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucyj, o których mowa w art. 43 ustawy pod lit. b), ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12 z roku 1927, poz. 143, — obowiązuje w dalszym ciągu z tą zmianą, że wpływy na rzecz szkół zawodowych mają Izby Skarbowe przelewać na konto Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr. 30400.

Co do sposobu zarachowania i wypłaty wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych, należy stosować się do wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dnia 13/II. 1929 r. L. D. VII. 202/2/29 i z dnia 10/VII. 1929 r. L. D. VII. 1980/2.

Nadto w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138) należy pobierać 10%-owy dodatek do należności skarbowych przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1935.

Wpływy z 10%-go dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z dnia 8 lipca 1926 r. L. D. P. O. 5282/1/26.

Wreszcie Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na okólnik z dnia 20 października 1934 r. L. D. III. 16398/3/34 w sprawie używania nowych wzorów, blankietów, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

428.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 listopada 1934 r.

L. D. V. 23900/5/34.

w sprawie opłaty stemplowej od rachunków, wystawianych przez hurtowych sprzedawców soli.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Urzędów Opłat Stemplowych oraz tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

W myśl wykładni Nr. 348, ogłoszonej w Nr. 30 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z roku 1932, a mianowicie w myśl Działu V (ustępu drugiego) rachunek, stwierdzający należność za sprzedaną sól, a wystawiony przez hurtownika (§ 6 ustęp ostatni rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 609) podlega w myśl art. 72 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z roku 1932) opłacie w wysokości 0,2% od sumy należności. Ta teza nie uległa zmianie mimo wejścia w życie nowych przepisów o sprzedaży soli, t. j. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 795). Także w tym wypadku rachunek hurtownika, stwierdzający należność za sprzedaną sól, podlega wymienionej opłacie stemplowej, jeżeli hurtownik działa jako komisant Polskiego Monopolu Solnego, a zatem sprzedaje sól nie na własny rachunek, ale na rachunek Monopolu. Do istoty bowiem umowy komisu należy, że komisant zobowiązuje się wobec komitenta do sprzedaży (lub kupna) rzeczy ruchomych wprawdzie **na rachunek** innej osoby (komitenta), ale **w imieniu własnem** (art. 581 kodeksu handlowego Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 57, poz. 502); jeżeli więc hurtownik działa w charakterze komisanta Monopolu, to hurtownik jest sprzedawcą, a nie Monopol, wobec czego punkt 3 art. 73 nie ma zastosowania.

Ministerstwo Skarbu poleca Urzędom Skarbowym, aby nie kwestjonowały rachunków, o jakich mowa, wystawionych do końca grudnia b. r. O ile od rachunków takich opłaty stemplowe już zostały wymierzone, to Urzędy Skarbowe mają je odpisać na skutek odwołań, wniesionych do końca 1934 r., choćby odwołania te zostały wniesione po upływie terminu jednomiesięcznego, przewidzianego w art. 46 u. o. s.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki*

429.

Odpis z odpisu.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. SF. 67/13/3.
Komunalne opłaty administracyjne za udzielanie władzom skarbowym informacyj adresowych.

Warszawa, dn. 10 sierpnia 1934 r.

Okólnik Nr. 108.

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Według art. 1 ustawy z dn. 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 390) — gminy mogą pobierać opłaty administracyjne za czynności i poświadczenia urzędowe w zakresie prowadzonej ewidencji i kontroli ruchu ludności. Między innemi są pobierane opłaty od urzędów skarbowych po 50, 75 i 80 groszy za udzielenie jednej informacji adresowej.

Wobec tego, że ilość zasięganych przez urzędy skarbowe informacyj adresowych zwiększyła się znacznie od czasu przejęcia przez te urzędy egzekucji administracyjnej oraz wymiaru i poboru niektórych podatków (od nieruchomości, lokali i placów budowlanych), że znaczna część tych informacyj dotyczy takich danin, w których interesowane są same związki komunalne, a wysokość pobieranych dotychczas opłat komunalnych jest zbyt wygórowana, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z

Ministerstwem Skarbu prosi o spowodowanie w trybie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 roku Nr. 106, poz. 884), aby stawka opłat komunalnych za informacje adresowe dla władz i urzędów skarbowych została ustalona jednolicie na obszarze wszystkich gmin — w wysokości 5 groszy za jedną informację.

Taką bowiem wysokość opłat za informacje na druczkach, dostarczanych przez urzędy skarbowe należy uznać — wobec znacznej ilości zapotrzebowania — za dostateczny zwrot kosztów, ponoszonych w tym zakresie przez zarządy gmin.

(—) *Korsak*
Podsekretarz Stanu.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 30794/1/34.

Warszawa, dnia 24 października 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym
udziela się do wiadomości.

(—) *W. Koszko*
Dyrektor Departamentu.

430.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

419 (art. 88). W wykładni Nr. 400, ogłoszonej w Nr. 6 Dz. Urz. z 1934 r., w zdaniu pierwszem ustępu drugiego (zaczynającego się od wyrazów: „Jeżeli natomiast") wyrazy: „o zamieszkanie w danym lokalu" zostają zastąpione wyrazami: „o mieszkanie w budynku państwowym", a umieszczone w temże zdaniu w nawiasie wyrazy: „w tym lokalu" zostają zastąpione wyrazami: „w danym lokalu" (L. D. V. 36531/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Nowogródku zagubiono znaczek legitymacyjny Kontroli Skarbowej, bronzowy, oksydowany, opatrzony numerem ewidencyjnym 96.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie przepisu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. w sprawie zmiany ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 342) **nie uzyskały potwierdzenia prawa rewizji** następujące związki rewizyjne:

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Warszawie,
2. Patronat Spółdzielni Rolniczych we Lwowie,
3. Związek Spółek Rolniczych w Cieszynie,
4. Związek Rewizyjny Polskich Spółdzielni Raiffeisena-Stefczyka w Katowicach,
5. Związek Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarczych w Poznaniu,
6. Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych w Toruniu,
7. Związek Spółdzielni Polskich w Warszawie,
8. Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i Gospodarczych we Lwowie,
9. Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie,
10. Związek Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie - Mokotów,
11. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano-Mieszkaniowych w Polsce, z siedzibą w Warszawie,
12. Związek Żydowskich Towarzystw Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie,
13. Związek Żydowskich Kupieckich Stowarzyszeń Spółdzielczych w Polsce, z siedzibą w Warszawie,
14. Powszechny Związek na Własnej Pomocy Opartych Spółdzielni we Lwowie,
15. Centralny Związek Spółdzielni Samopomocowych w Polsce z siedzibą we Lwowie,
16. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie,
17. Związek Rewizyjny Ruskich Spółdzielni we Lwowie,
18. Związek Spółek Niemieckich w Polsce z siedzibą w Łodzi,
19. Związek Spółdzielni Niemieckich w Polsce z siedzibą w Poznaniu,
20. Związek Spółdzielni Rolniczych na Polskę Zachodnią w Poznaniu,
21. Związek Niemieckich Spółdzielni Rolniczych w Polsce z siedzibą we Lwowie,
22. Związek Wiejskich Spółdzielni Województwa Pomorskiego w Grudziądzu.

Jednocześnia zaznacza się, że Minister Skarbu na podstawie art. 68 ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) **przyznaje** prawo dokonywania rewizji 19-tu zpośród wyżej wymienionych związkom, natomiast na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 342) po-

twierdzenie prawa rewizji uzyskał Związek Rewizyjny Spółdzielni Wojskowych w Warszawie.

Z REDAKCJI.

Podatki: od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych zajmują specjalne miejsce w skarbowości ze względu na swą powszechność i stosunkowo znaczne obciążenie obywateli, dlatego też duże znaczenie posiada dokładna znajomość obowiązujących w tej mierze przepisów.

Podatki te luźno były związane ze skarbowością do roku 1933, to znaczy dopóki wymiar tych podatków należał do władz samorządowych. Dopiero z chwilą ogłoszenia ustawy z dn. 18 marca 1933 r. (Dz. U . R. P. Nr. 22, poz. 168) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 338) sprawa uległa zasadniczej zmianie gdy władze skarbowe przejęły od władz samorządowych wymiar i pobór tych podatków.

Wielokrotne nowelizacje ustaw i rozporządzeń uniemożliwiały, zarówno urzędnikom jak i płatnikom orjentowanie się w obowiązujących przepisach.

Wprawdzie ogłoszenie w październiku b. r. jednolitych tekstów ustaw częściowo zaradziło tym niedogodnościom, jednak pozostała jeszcze jedna trudność; mianowicie na skutek wejścia w życie Ordynacji Podatkowej szereg wyroków N. T. A. oraz okólników Ministerstwa Skarbu straciło swą aktualność wobec czego orjentowanie się w przepisach zostało nadal utrudnione. Z wielkiem uznaniem niewątpliwie spotka się inicjatywa p. Leonarda Stolzenwaldta, inspektora w Ministerstwie Skarbu oraz p. Jerzego Szczepińskiego, referendarza w Ministerstwie Skarbu, którzy wydali książkę pod tytułem: „Podatki od nieruchomości budynkowych, lokali i placów budowlanych". Książka powyższa zawiera niezwykle starannie zebrane przepisy, dotyczące: państwowego podatku od nieruchomości, podatku od lokali, państwowego podatku od placów budowlanych oraz ulg dla nowowznoszonych budowli. Działy te zawierają skrupulatnie opracowaną część komentatorską, na którą składają się tezy i motywy wyroków N. T. A., oraz odpowiednio zebrane i uporządkowane, obecnie obowiązujące, okólniki Ministerstwa Skarbu. Zaznaczyć należy, iż przytoczone zostały nietylko obecnie obowiązujące ustawy, lecz również umieszczono wszystkie ustawy oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, dotyczące tych podatków.

Również podkreślić należy, iż umieszczenie szeregu przepisów, jak np.: rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 24.X. 1934 r. o własności lokali oraz wyjątków z ustawy o ochronie lokatorów czy też ustawy o finansach komunalnych znakomicie ułatwi orjentowanie się w prawach i obowiązkach właścicieli nieruchomości lub lokali, oddając temsamem nieocenione usługi zarówno urzędnikom wymiarowym, jak i płatnikom.

Tom zawiera 270 stron. Cena (trwały, bezdrzewny papier), 5,50 zł. Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Skład główny: Zakłady Graficzne Leona Wolnickiego, Warszawa, Długa 46, tel. 11-37-00.